

Книжкова мандрівка

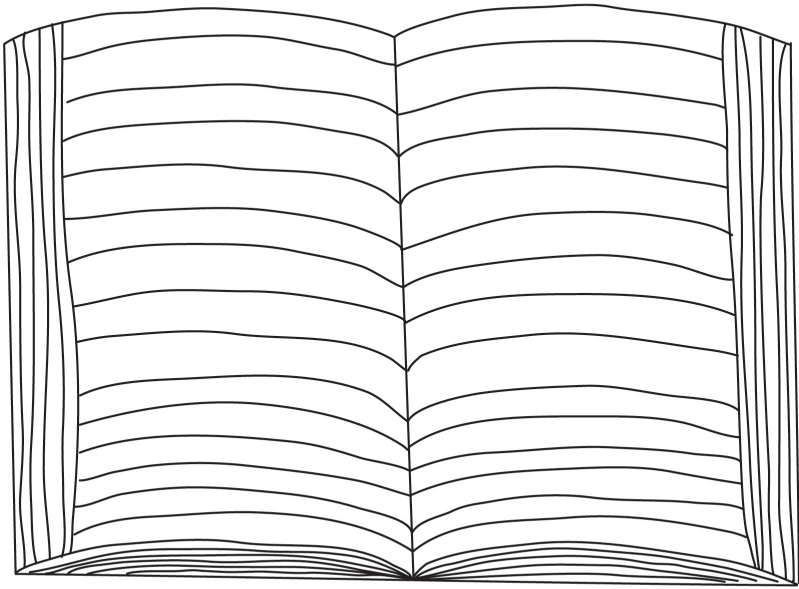
Книжкова мандрівка

КАЗКА

В одному великому місті жила собі Маленька Книжечка. Новенька, з красивою обкладинкою, гарненькими пахучими сторінками. Щоранку вона прокидалась в одній із місцевих книгарень на звичній для себе полиці серед інших книг. Найголовнішою мрією Книжечки було покинути нарешті стіни магазину і вирушити у далеку красиву подорож.

Вона хотіла блукати маленькими вуличками і насолоджуватися красою міста. Але подорожувати краще з кимось.

Усі книги мріяли, щоби їх купили і вони змогли побачити нові міста, будинки і бути комусь корисними.

Одного теплого літнього дня до книгарні завітала дівчина. Довго крутилась поміж стелажів і врешті обрала ту книгу, яка їй була до вподоби. Зовсім засмутилась Маленька Книжечка, адже її знову не обрали.

Також вона засмутилася через те, що хотіла мандрувати, побачити місто, а не тільки лежати в книгарні. Їй було цікаво побачити світ навколо.

Але раптом дівчина, яка вже здавалось збиралась іти, звернула увагу на Книжечку і взяла її до рук. Довго розглядала, гортала сторінки, а потім все-таки наважилась придбати.

I ось цей день настав! Щаслива Книжечка тішилась, стрибала у сумочці своєї власниці. Нарешті вона зможе здійснити свою мрію про подорож! Книжечка була впевнена, що її власниця така ж мандрівниця, як вона, і їм неодмінно буде цікаво вдвох.

Книжечка тріяла побувати в новій кав'ярні, а також ознайомитися з архітектурою міст і їх мешканців.

Тому, затамувавши подих, чекала куди ж вона потрапить і яким буде її нове житло.

Оза тим дівчина забігла у кав'ярню, сіла за столик і витягла із сумки свої щойнопридбані книги. Розглядала їх по чергово, а потім закривши усі, замовила каву і чекала зустрічі із подругою. Маленька Книжечка вдихала аромат кави і раділа таким чудовим змінам і можливості відвідати кав'ярню.

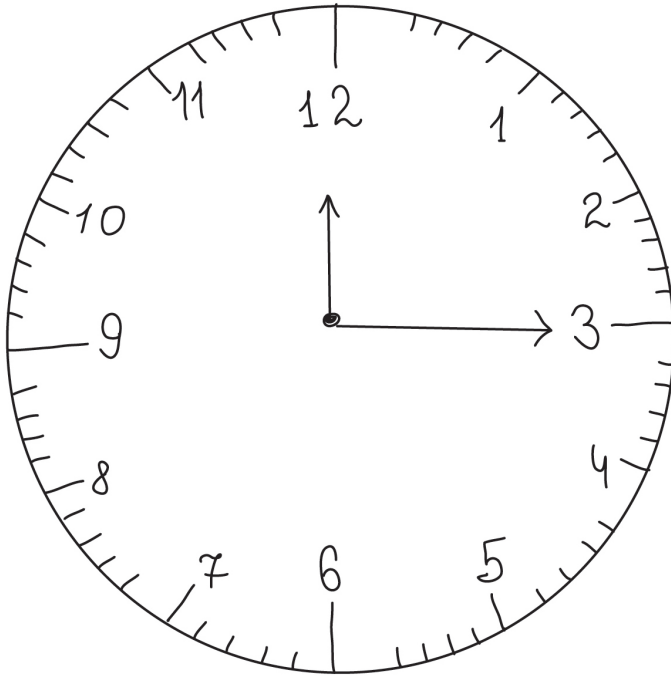
Вона раділа і ділилася своєю радістю з подругою, яка сяяла від того, що їй було так приємно.

Їй навіть здалось, що вона теж смакує каву і тістечка і від цього ще радісніше стало їй.

Час дуже швидко збігав і ось власниця Маленької Книжечки, глянувши на годинника, швидко почала одягатись і поспішати додому. Попрощавшись із подругою, вона вийшла з кав'ярні та зникла у натовпі. А як же Маленька Книжечка? Її забули! Як же це трапилось? Тим не менш, це було правдою. Заплакала і засмутилась книжка, їй стало страшно і сумно.

Але вона водночас трохи зраділа, бо її в майбутньому чекали нові пригоди і захоплення. Може, вона знайде свою домівку і буде радіти новим змінам у своєму житті.

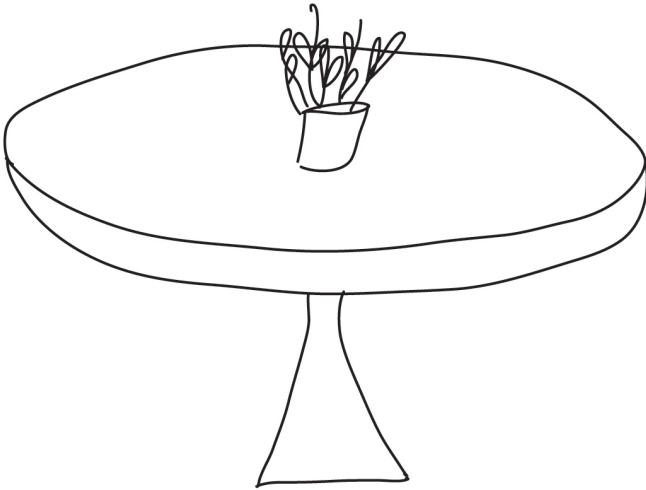

Години и љ!

За вікном починався вечір. У кав'ярні стало ще затишніше, але зовсім сумно для Маленької Книжечки. Ніхто за нею не прийшов, вона самотньо лежала на столику і здавалась тепер нікому не потрібною.

«О ні!» - думала вона - «Я, маленька книжечка, залишилась одна з ніжним запахом кави. Я мріяла мати свою подругу-дівчинку, багато друзів та мандрувати світом. Як жаль, що тепер моя мрія не здійсниться».

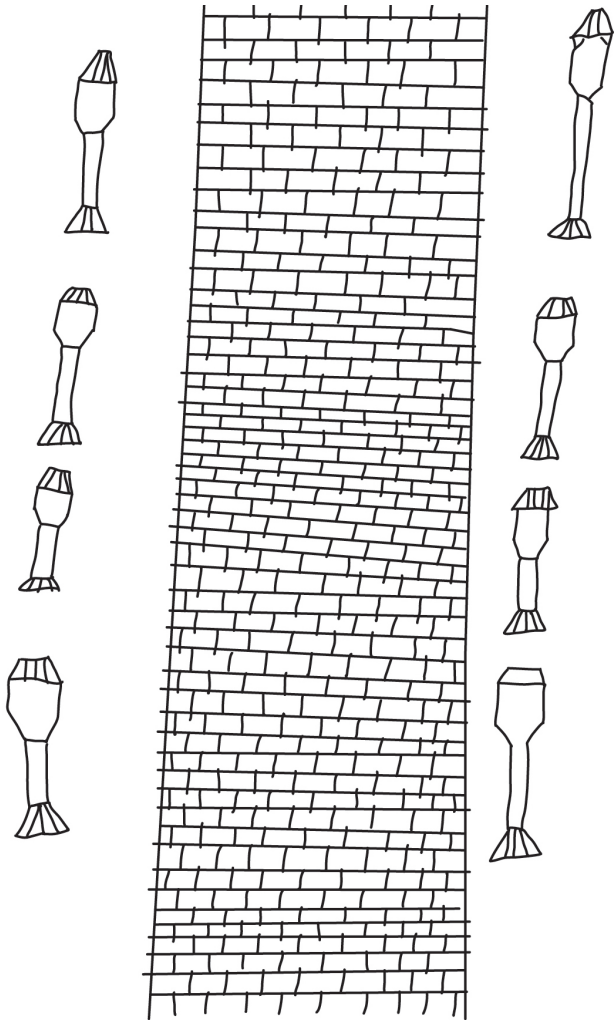
Раптом за столик сіли якісь люди, довго про щось розмовляли, їли, пили, а потім, вже збираючись додому, зауважили Книжечку і хтось із них взяв її до рук, погортав сторінки і взяв із собою.

Маленька Книжечка втомилася і дуже швидко заснула. У теплій затишній кишеньці їй було дуже комфортно спати і бачити кольорові сни.

Книжечці снились будинки, в яких жили люди. Потім вона йшла мостом над річкою. Коли вона подивилась униз - побачила красивих рибок.

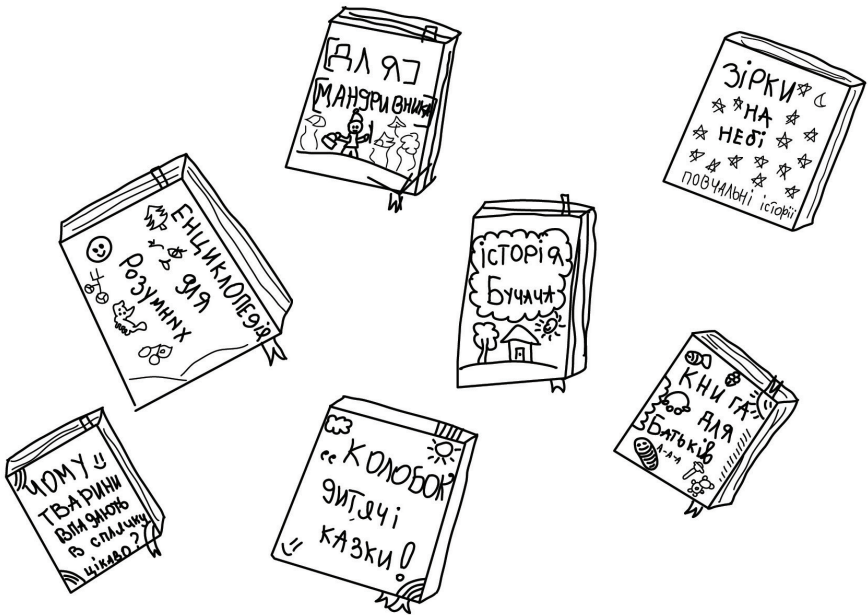
Книжечці снились мандри, цікаві будинки, вузьенькі вулички, вечірні ліхтарі. Вона вже й зовсім забула, що ще вранці нудьгувала на полицях у книгарні, а зараз починає свою омріяну подорож.

*К*нижечка прокинулась від того, що довкола дуже-дуже тихо. Такої тиші не було навіть у книгарні. «Де я?» - одразу подумала вона. Все було незвичним: запах, кімната, вигляд із вікна, але найголовніше - безліч сонних книг довкола.

Кімната була маленькою, але затишною. Всі книжки охайні, з обкладинками, свіжими сторінками. На столі стояла лампа, яка ледь-ледь світила. А на вулиці палали ліхтарі. Було спокійно і тихо. Книжечці одразу сподобалась ця дружня атмосфера і вона знайшла спільну мову зі всіма подругами.

Це не було схоже на книгарню, але поза тим, це було місце, де мешкали книги.

«Не сумуй!» - почула Маленька Книжечка голос поруч. Озирнулась і побачила делікатну і охайну книжечку поруч. «Ти тут новенька, тому давай знайомитись» - продовжила вона. Так Маленька Книжечка потоваришувала з новою подругою, яка їй розповіла, що будинок в якому вони живуть, є бібліотекою, а розташована вона у давньому маленькому містечку - Бучачі.

Це місто, де народилось багато письменників. Воно дуже дружелюбне, добре і напрочуд цікаве. Книжечці сподобалось це місто, але їй було потрібно ще багато чого побачити.

*А*ле як я сюди потрапила?» - постійно запитувала Маленька Книжечка.

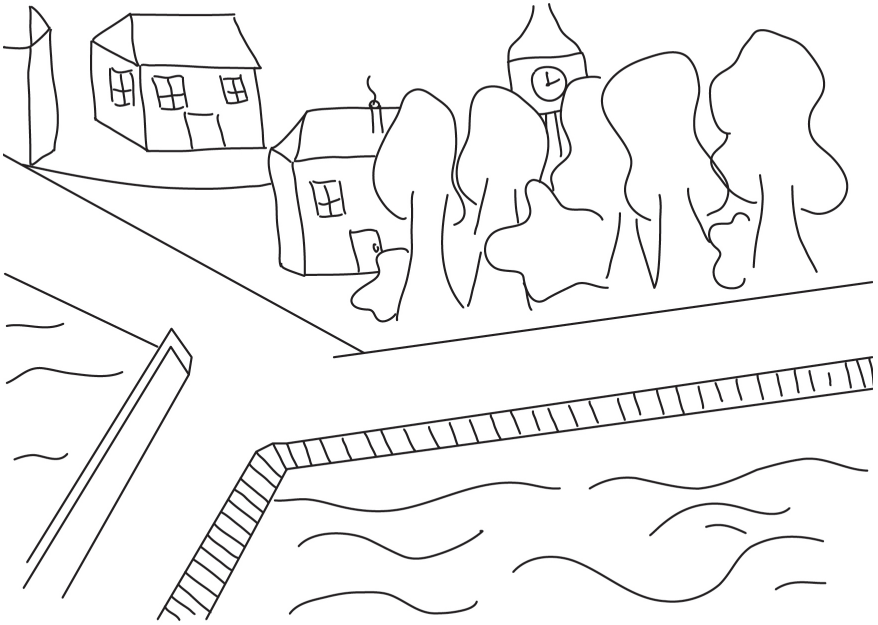
Вона думала, що здійснилась її мрія. Але вона потрапила у маленьку і холодну бібліотеку.

Ще вчора вона була у великому місті, а зараз у якійсь бібліотеці, мабуть, десь на краю світу. Книжечка засмутилась і згадала затишну книгарню, в якій так добре колись їй жилося, затишну кав'ярню, де вона розгублено чекала свою власницю, а потім пригадала, що раптово заснула і саме так опинилася тут.

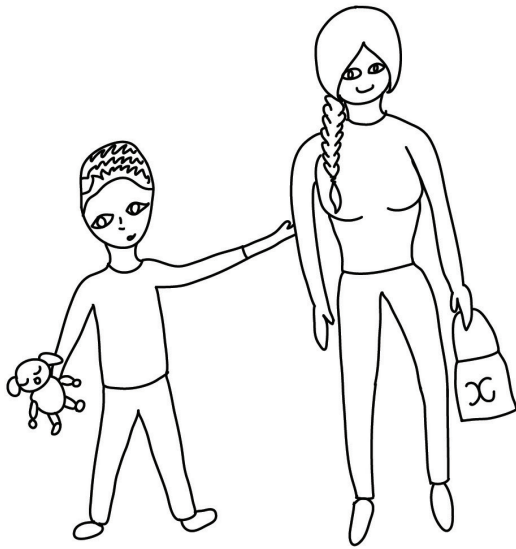
Маленькій Книжечці на мить здалося, що все, що відбувається із нею зараз - це сон. Але раптом її роздуми перервав голос нової подруги - чепурненької книжки. «Тобі пощастило! Ти потрапила у дуже красиве маленьке місто! Тут затишно і тихо! Але це місто, крім того, дуже старе і цікаве. Я мушу тобі при нагоді показати його» - продовжувала книжка.

«Ти будеш зачарована красою старовинних пам'яток. На пагорбі стоїть замок, про нього складено багато легенд. Церква отців Василіян прикрашає місто понад 300 років. Тут протікає річка Стрипа».

«*М*и потрапила у Бучач. Це містечко має повно цікавинок і таємниць» - зашепотіли між собою інші книги, котрі почули розмову двох подруг. Тепер Маленькій Книжечці страшенно закортіло більше дізнатися про це містечко, помандрувати вуличками, познайомитись із мешканцями. «Напевно, тут теж є затишні кав'ярні, в яких продають усіляки смаколики» - замріяно подумала Книжечка,

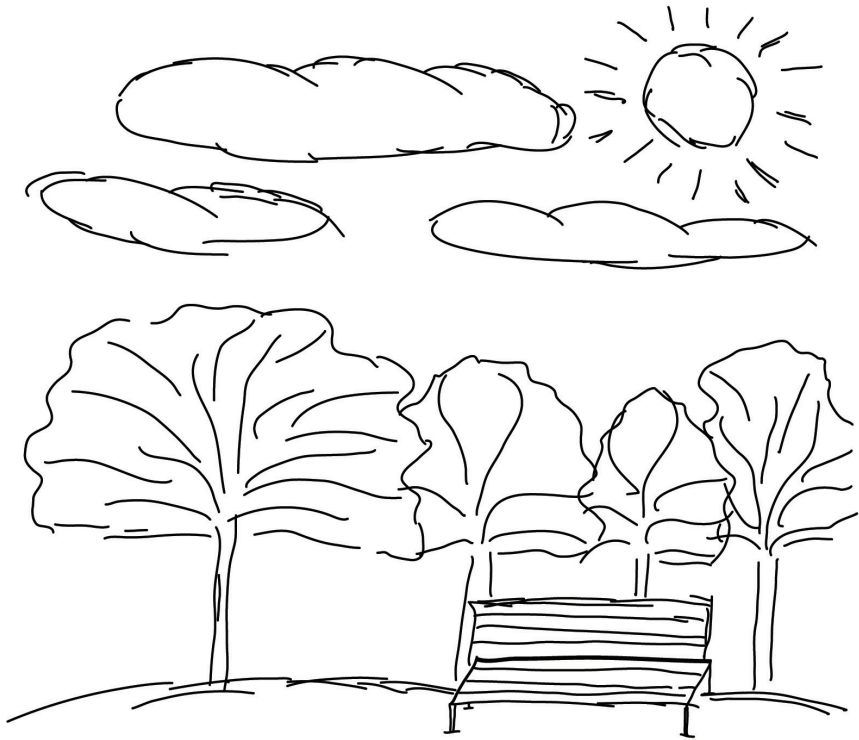
- «*Думаю, що це містечко зацікавить мене і я залишуся тут на деякий час*». Книжечка довго роздумувала про місто. Думки були лише хороші і приємні.

Наступного ранку охайна чепурненька книжечка склала цілий маршрут Бучачем і обидві подруги дочекались слухного часу й вирушили у мандри містом. Довкола був теплий приємний день і така прогулянка була корисною.

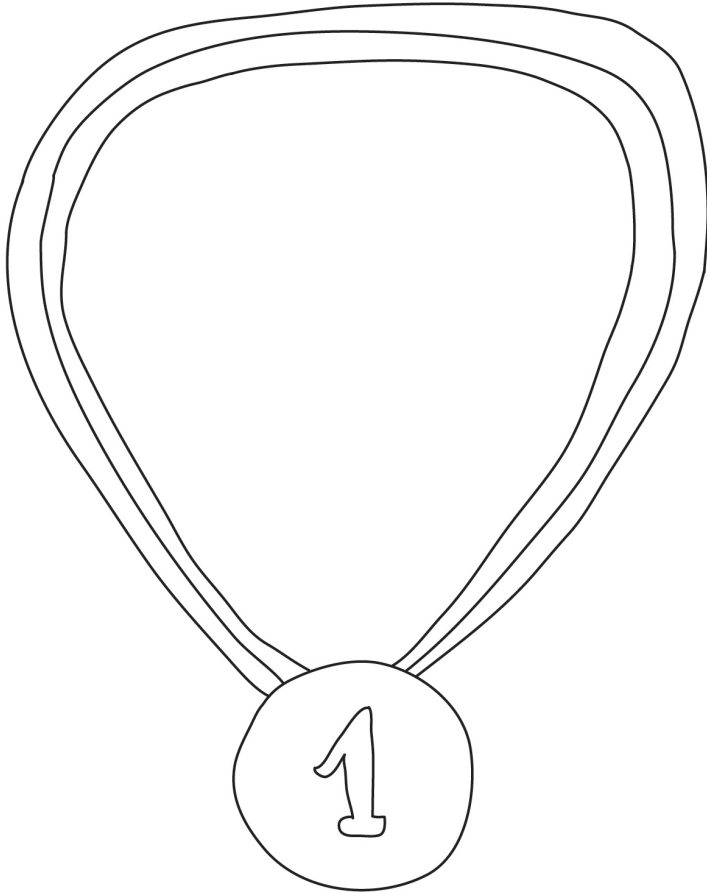
Книжечці дуже сподобалось містечко, яке було старим і красивим. Її прогулянка була захоплююча, але сподобалась не тільки їй, але й подрузі.

Книги вийшли із бібліотеки, потрапили у парк і попрямували у пошуках нових пригод.

«*У* цьому місті жило багато цікавих людей. Уяви собі, були навіть такі, котрі вміли писати нові книги! Вони знали багато мов і вміли цікаво оповідати історії. Таких людей називають письменниками» - захопливо розповідала книжка своїй подрузі. «Тут народився і жив письменник, який отримав дуже важливу нагороду за свою працю, і став відомим на увесь світ, уявляєш?».

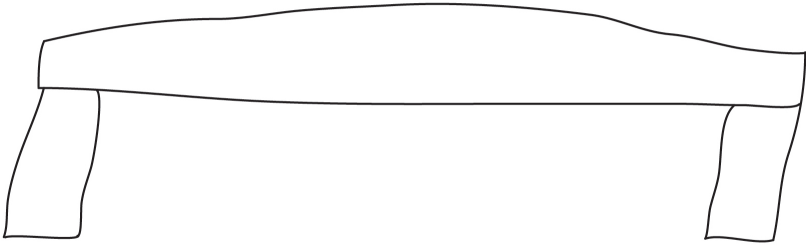
Книжечка також розказала про замок і легенду про золоту карету, заховану під ним.

*М*аленька Книжечка справді була в захопленні. Стільки цікавого і нового довкола: історії про письменників, мешканці міста, котрі кудись бігли заклопотано, але найголовніше – затишні вулички, на яких стояли ліхтарі й лавочки, а довкола було багато зелені.

Вона побачила ратушу, «білий дім», багато магазинів, красивих дерев, річку Страну. Їй тут дуже сподобалось.

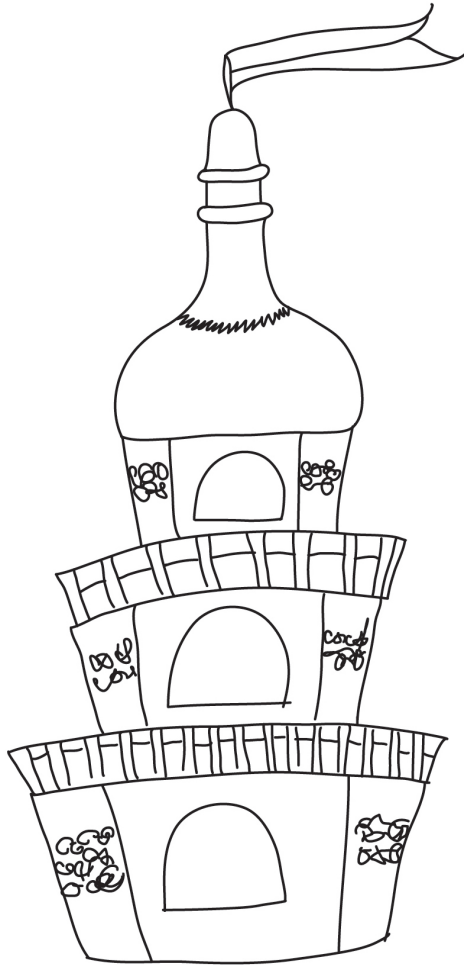
«Йдемо, я покажу тобі цікаві будинки» - смикнула за сторінку подруга-книжка.

Маленька Книжечка раптом опинилась на площі, посеред якої височіла стара, але дуже красива ратуша. На вершечку ратуші бамкав годинник. Неподалік площі були розташовані храми: монастир, костел, маленька церква, а десь зовсім поруч шуміло джерело.

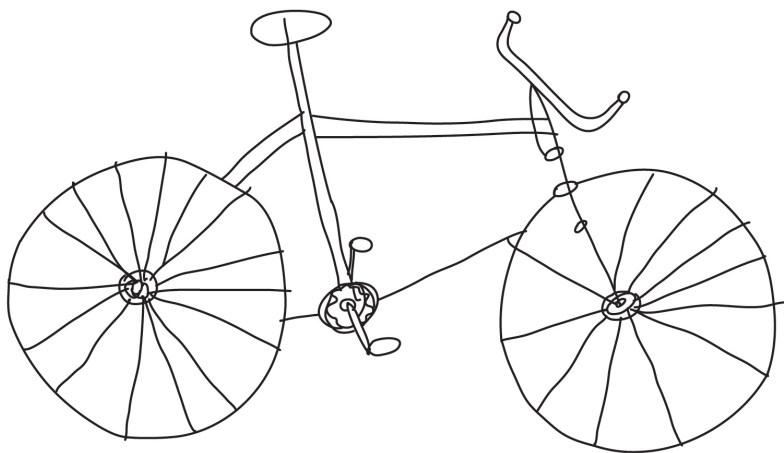
А ще був заток, біля якого височів ліс. Книжечка побачила навколо себе радісних та щирих людей, які допомагали один одному.

Книжечці дуже подобалось тут і навіть, якщо це все їй снилось, то хотілось, щоб сон тривав завжди або ж став реальністю.

Дві книжечки помандрували вулицями міста і дуже швидко знайшли кав'ярню, де було затишно і спокійно, довкола були книги, яким пощастило жити серед кави і тістечок. Поруч із кав'ярнею був затишний маленький дворик, спокійна вуличка, дехто їздив на велосипедах, а над містом був тихий літній вечір.

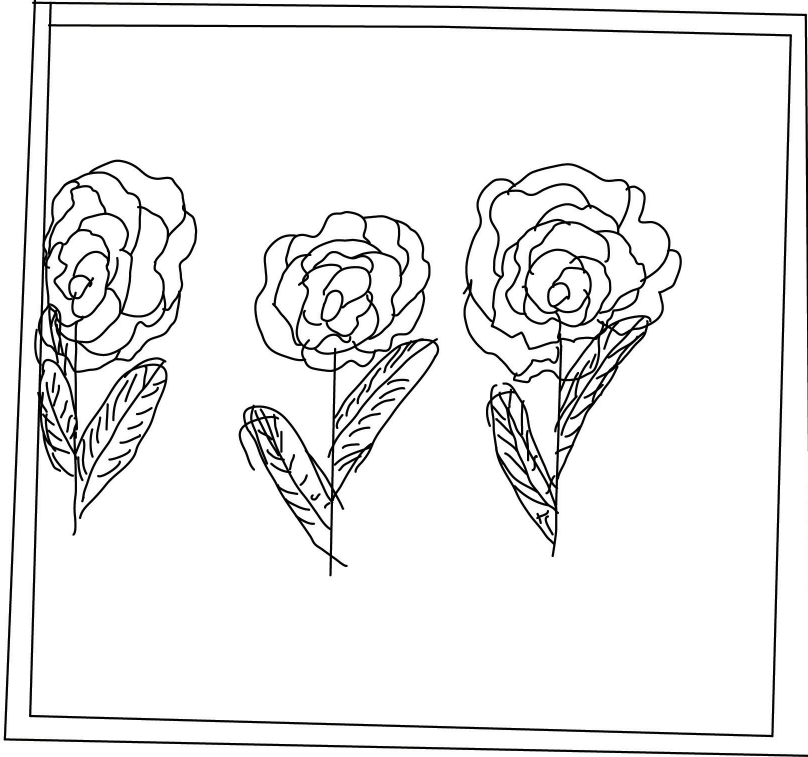
Люди прогулювалися вулицями і спостерігали за красою, яка їх оточувала. А неподалік гуляли матері з дітками.

Маленька Книжечка збагнула раптом, що це не сон, а все насправді. Вона примостилась на поличці серед інших книг у кав'ярні й зрозуміла, що кращого місця для життя годі й шукати. Тут вона зможе бути корисною іншим людям, тут вона дізнається ще більше усього цікавого про це маленька містечко.

Раптом до кав'ярні зайшла дівчинка, яка забула Маленьку Книжечку. Вона підійшла до поличці й побачила її, і дуже зраділа!

Та Книжечка у той час вдихнула аромат квітів, що стояли на столику поруч, і зрозуміла - будь-які мандри закінчуються там, де почувашся, як вдома.

Зміст

Софія Костишин, 9 років	2
Іванка Бандусяк, 10 років	4
Іванна Стельмах, 9 років	6
Софійка Бурак, 8 років	8
Діана Бурак, 12 років	10
Наталія Гойда, 12 років	12
Уляна Тагз, 9 років	14
Соня Довганюк, 12 років	16
Лілія Лозка, 10 років	18
Юрій Гойда, 9 років	20
Настя Марцінковська, 12 років ..	22
Вікторія Фарбота, 11 років	24
Діана Бурак, 12 років	26
Софійка Бурак, 8 років	28
Софія Костишин, 9 років	30
Вікторія Фарбота, 11 років	32
Іванна Стельмах, 8 років	34
Уляна Тагз, 9 років	36

Книжкова мандрівка

казка

Редактор: Мар'яна Максим'як

Дизайн, верстка: Дмитро Садовий

Гарнітура: Avenir Next, Studio Script

“Книжкова мандрівка” - книга, написана і проілюстрована дітьми, мешканцями Бучача, у межах ініціативи “Місто очима дітей”, що є частиною польсько-українсько-білоруського проекту «Сусіди 3.0 Суседзі 3.0 Sąsiedzi 3.0». У 2016-2017 рр. команда Літературного центру імені Агнона була учасником міжнародного проекту «Сусіди 3.0 Суседзі 3.0 Sąsiedzi 3.0», що є навчальною програмою україно-польсько-білоруської співпраці задля розвитку активних локальних спільнот на підставах солідарності, рівності, демократичності, критичного мислення та різномайття.

Бучач 2017

©

Софія Костишин, Іванка Бандусяк, Іванна Стельмах,
Софійка Бурак, Діана Бурак, Наталя Гойда,
Уляна Гадз, Соня Довганюк, Лілія Легка, Юрій Гойда,
Настя Марцінковська, Вікторія Фарбота

Команда проекту:

Мар'яна Максим'як, Олександр Ющак,
Марія Ковдра, Дмитро Садовий

Книжка є проектом Літературного центру імені Агнона - організації, що діє у Бучачі, рідному містечку Нобелівського лауреата з літератури (1966 р.) Шмуеля Йосефа Агнона. Мета Літературного центру - окреслити Бучач на літературній мапі країни, організовуючи у ньому зустрічі, презентації, літературні мандрівки, видавничі проекти.

За підтримки

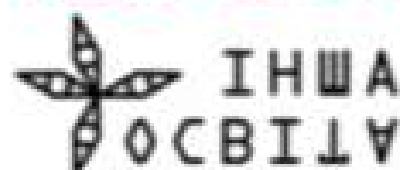

Robert Bosch **Stiftung**

Przemiany w regionie

MitOst

МОЛОДА ЧЕРКАЩИНА

В рамках

